

กระทรวงยุติธรรม

ตารางการเปรียบเทียบนโยบายและแผนปฏิบัติการ

แม่บทแห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชน

(แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑)

กับแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

กองส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพ

การเปรียบเทียบนโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชน (แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑) กับแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
๑. ชื่อแผน	นโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชน	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	สืบเนื่องจาก องค์การสหประชาชาติ ได้ใช้คำว่า “Human Rights Plans of Action” ซึ่งในภาษาไทยจะหมายถึง “แผนปฏิบัติการ” และจากการหารือกับผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดทำแผนฯ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า แนวทางในการจัดทำแผนฯ ฉบับที่ ๒ เป็นการจัดทำในเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งจะประกอบด้วย ๓ ระดับ คือ ระดับยุทธศาสตร์ ระดับกลยุทธ์ และระดับปฏิบัติการ ตามกรอบแนวทางการจัดทำแผนกลยุทธ์ และภายใต้ ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณของรัฐ ดังนั้น จึงใช้ชื่อครั้งที่กล่าวเป็น “แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒”
๒. ความ เป็นมา	เป็นแผนฯ ฉบับแรก ของประเทศไทย เกิดขึ้นในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปี ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ โดยคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบนโยบายและแผนฉบับดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่ สดท นร ๐๒๐๕/ว ๑๕๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๓) ระยะเริ่มแรกได้มอบหมาย	๑) เมื่อกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จึงได้โอนภารกิจดังกล่าวให้กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ดำเนินการนับตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นมา (ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร ๐๕๐๖/๑๔๒๑๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕)	การดำเนินการกิจแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นการดำเนินการต่อเนื่องมาโดยตลอด และจะดำเนินการต่อไปเรื่อยๆ เหมือนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จากฉบับที่ ๑ ซึ่งปัจจุบันมีถึงฉบับที่ ๑๐ แล้ว ดังนั้น แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ก็จะดำเนินการอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
๒. ความ เป็นมา (ต่อ)	ให้สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี เป็นศูนย์กลาง ในการประสานและติดตาม การดำเนินงาน	๒) กรมฯ ได้เริ่มดำเนินการจัดทำ แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับ ที่ ๒ อย่างต่อเนื่อง ภายหลังจาก แผนฯ ฉบับแรกหมดวาระลง	
๓. หน่วยงาน /กลไก ที่ รับผิดชอบ จัดทำแผนฯ	๑) รัฐบาลได้แต่งตั้ง คณะกรรมการจัดทำนโยบาย และแผนปฏิบัติการแม่บท แห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชน โดยมีนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธาน และ คณะกรรมการได้แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ ในหลาย คณะ เพื่อช่วยดำเนินการ อาทิ (๑) คณะอนุกรรมการ ประชาพิจารณ์ร่างนโยบาย และแผนฯ (๒) คณะอนุกรรมการ รวบรวมข้อมูลและเอกสาร ต่าง ๆ ในเรื่อง สิทธิมนุษยชน (๓) คณะอนุกรรมการ ประชาสัมพันธ์นโยบายและ แผนฯ (๔) คณะกรรมการยกร่าง นโยบายและแผนฯ (๕) คณะอนุกรรมการ รายงานข้อเท็จจริงและ สภาพปัญหาสิทธิมนุษยชน ในประเทศไทย (๖) ระยะเวลาแรกสำนัก เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เป็น ศูนย์กลางในการประสาน และติดตามการดำเนินงาน	ภายหลังจาก กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ ได้รับโอนภารกิจจาก สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แล้วจึงเป็นเจ้าภาพดำเนินการ ร่วมกับคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และ ตัวแทนจากทุกภาคส่วนทั่ว ประเทศจัดทำแผนฯ ฉบับที่ ๒ ขึ้น	ระยะเริ่มแรกมีการจัดตั้งในรูปแบบ คณะกรรมการ เพื่อจัดทำแผนฯ ฉบับ แรก เนื่องจาก ณ ขณะนั้น ไม่มีเจ้าภาพ หลักที่ชัดเจนในการดำเนินงาน แต่เมื่อ กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครอง สิทธิและเสรีภาพ ได้จัดตั้งขึ้น ซึ่ง อำนาจหน้าที่หนึ่งในกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเฉพาะภารกิจของ ส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพ กำหนดให้ กรมฯ จะต้องส่งเสริมและดำเนินการ ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการด้านสิทธิ มนุษยชน ภารกิจดังกล่าวจึงโอนให้ กระทรวงยุติธรรมดำเนินการ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นมา

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
<p>๔. กระบวนการจัดทำแผนฯ</p>	<p>๑) แต่งตั้งคณะกรรมการคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการจัดทำแผนฯ</p> <p>๒) เปิดรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มตัวแทนทุกภาคส่วน</p> <p>๓) กำหนดเป้าหมายประเด็นสิทธิมนุษยชนในสังคมไทยที่พึงปรารถนาควรมีลักษณะอย่างไร</p> <p>๔) กำหนดยุทธศาสตร์ การจัดทำนโยบายและแผนฯ ให้รองรับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว</p> <p>๕) สรุปประมวลผลยกร่างนโยบายและแผนฯ</p> <p>๖) นำเสนอร่างนโยบายและแผนฯ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา</p>	<p>แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ มีกรอบแนวทางให้แผนเกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และรับฟังความคิดเห็นอย่างทั่วถึงกว้างขวาง โดยเริ่มตั้งแต่ประชาชนกลุ่มตัวแทนจากทุกภาคส่วน ทุกจังหวัดทั่วประเทศ ได้ร่วมเรียนรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน ร่วมสะท้อนปัญหา ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมจัดทำแผนจากระดับพื้นที่ พัฒนาเป็นแผนในระดับประเทศ ซึ่งกระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และตัวแทนจากทุกภาคส่วนทั่วประเทศเข้าร่วมจัดทำแผนตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๑ แบ่งเป็น ๔ ระยะ ดังนี้</p> <p>ระยะที่ ๑ (ปี พ.ศ. ๒๕๔๕) ขึ้นเตรียมการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ติดตามประเมินผลแผนฯ ฉบับแรก - ศึกษาสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานตามกรอบรัฐธรรมนูญและมาตรการสากล - การวางกรอบนโยบายและแผนฯ ฉบับที่ ๒ - การวิเคราะห์สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย <p>ระยะที่ ๒ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๐) ขึ้นการสรรหาและอบรมวิทยากรจำนวน ๕๕ คน จากทั่วประเทศ</p>	<p>กรอบแนวทางในการจัดทำแผนทั้งแผนฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ มีกรอบแนวทางให้แผนเกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเช่นเดียวกัน เพื่อเปิดรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางจากทุกภาคส่วน</p>

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
<p>๔. กระบวนการจัดทำแผนฯ (ต่อ)</p>		<p>โดยเป็นวิทยากรกลาง จำนวน ๒๐ คน เพื่อจัดทำหลักสูตร และฝึกอบรมวิทยากรภาคสนาม จำนวน ๑๕ คน เพื่อทำหน้าที่ให้ความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน และเป็นแกนกลางในการจัดทำแผนสิทธิมนุษยชนในระดับพื้นที่ทั้ง ๔ ภูมิภาคและกทม.</p> <p>ระยะที่ ๓ (ปีพ.ศ. ๒๕๕๑) ขึ้นจัดทำแผนสิทธิมนุษยชนในระดับพื้นที่ ครอบคลุมทั้ง ๔ ภูมิภาคและกทม. โดยให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสิ้น ๒,๒๐๕ คน</p> <p>ระยะที่ ๔ (ปีพ.ศ. ๒๕๕๑) ขึ้นยกเป็นร่างแผนสิทธิมนุษยชนในระดับประเทศ</p> <p>เป็นการประมวลผลการจัดทำแผนในระดับพื้นที่ทั้ง ๔ ภูมิภาคและกทม. เพื่อยกเป็นร่างแผนสิทธิมนุษยชนในระดับประเทศ แล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา</p> <p>*รวมผู้เข้าร่วมจัดทำแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ ทั้งสิ้น จำนวน ๓,๔๘๕ คน</p>	
<p>๕. ทิศทางของแผนฯ</p>	<p>แผนฯ ฉบับแรก กำหนดเป็นกรอบนโยบายกว้าง ๆ ไว้ดังนี้</p> <p>๑) นโยบายและแผนฯ ฉบับแรก นอกจากจะคำนึงถึงพัฒนาการของ</p>	<p>แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ แบ่งออกเป็น ๓ระดับ คือ ระดับยุทธศาสตร์ ระดับกลยุทธ์ และระดับปฏิบัติการ รายละเอียดปรากฏดังนี้</p> <p>๑) เป้าหมายหลัก คือ สังคมไทย</p>	<p>แผนฯ ฉบับแรก จะเป็นกรอบแนวนโยบายภาพใหญ่ เพื่อให้หน่วยงานนำแผนแปลงไปสู่ภาคปฏิบัติสำหรับแผนฯ ฉบับที่ ๒ จะกำหนดไว้ในทุกระดับทั้งภาพรวมของประเทศในระดับยุทธศาสตร์</p>

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
<p>๕. ทิศทางของแผนฯ (ต่อ)</p>	<p>สิทธิมนุษยชนในสังคมไทย และสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศแล้วยังอยู่บนพื้นฐาน แนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่</p> <p>๑.๑) มีความเป็นสากล เป็นสิทธิของทุกคนโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว เพศ ศาสนา ความเชื่อในทางอื่นใด พื้นแพทางสังคม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะ นอกจากนั้นยังเป็นสิทธิที่ยอมรับกันในประชาคมระหว่างประเทศ โดยปรากฏอยู่ในเอกสารอนุสัญญา กฎหมายระหว่างประเทศต่าง ๆ ในด้านสิทธิมนุษยชน ทั้งที่ประเทศไทยร่วมเป็นภาคี และยังไม่ได้เป็นภาคี</p> <p>๑.๒) มีความสมบูรณ์ ทั้งในการส่งเสริมและคุ้มครองโดยครอบคลุมสิทธิมนุษยชนในทุก ๆ ด้าน และทุกกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย ได้แก่ สิทธิในด้านการเมือง พลเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิทธิในการพัฒนา โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก แต่กลุ่มบุคคลที่ด้อยโอกาสในสังคม ซึ่งง่ายต่อการตกเป็นเหยื่อของการ</p>	<p>เป็นสังคมแห่งการเคารพศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ตามหลักมนุษยชน เครือข่ายสิทธิมนุษยชนเข้มแข็งในทุกภูมิภาคที่มีความตื่นตัวในเรื่องสิทธิมนุษยชนและพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ดังนั้นแผนจึงเป็นเครื่องมือในการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้กับองค์กรเครือข่ายสิทธิมนุษยชนจากทุกภาคส่วน สามารถมีกรอบแนวทางในการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้แก่คนในชาติ</p> <p>๒) วิสัยทัศน์ เป็นองค์กรเครือข่ายในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนบนพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันอย่างเคารพศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ตามหลักสิทธิมนุษยชน</p> <p>๓) พันธกิจ</p> <p>(๑) ส่งเสริม ป้องกัน และปกป้องสิทธิของประชาชนไม่ให้ถูกละเมิด</p> <p>(๒) คุ้มครองและเยียวยาผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๔) ยุทธศาสตร์ ๔ ประการ ได้แก่</p> <p>(๑) ป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพื่อให้เกิดความเสมอภาคตามความเป็นจริง นอกเหนือจากความเสมอภาคทางกฎหมาย</p> <p>(๒) คุ้มครองสิทธิมนุษยชนใน</p>	<p>กลยุทธ์ ลงไปจนถึงภาคปฏิบัติในระดับปฏิบัติการ ที่หน่วยงานต่าง ๆ จะนำแผนไปสู่การปฏิบัติ</p>

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
<p>๕. ทิศทางของแผนฯ (ต่อ)</p>	<p>ละเมิดสิทธิมนุษยชน</p> <p>๑.๓) มีความสมดุลย์ โดยไม่เน้นเฉพาะการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเพียงลำพัง แต่เน้นความรับผิดชอบต่อ จริยธรรม และหน้าที่ของพลเมืองควบคู่ไปด้วย นอกจากนี้ยังเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคในสังคม</p> <p>๑.๔) มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ เนวนโยบายสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เน้นกระบวนการพัฒนาต่อเนื่อง มิใช่เป็นเหตุการณ์ที่จบลงในช่วงใดช่วงหนึ่ง</p> <p>๒) เป้าหมายหลักของนโยบายสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่สำคัญมีอยู่ ๔ ประการ</p> <p><u>ประการแรก</u> การมีสังคมที่สันติสุขอย่างแท้จริง</p> <p><u>ประการที่สอง</u> การมีสังคมที่มีการเคารพกฎหมาย ยึดหลักนิติธรรม (Rule of Law) ควบคู่ไปกับหลักจริยธรรม</p> <p><u>ประการที่สาม</u> การมีสังคมที่มีความเป็นประชาธิปไตย สร้างโอกาส ความเสมอภาค และความยุติธรรม</p> <p><u>ประการที่สี่</u> การมีสังคมที่มีการพัฒนาเป็นไปอย่างยั่งยืน ทั้งในด้านการพัฒนา</p>	<p>ทุกกลุ่มเป้าหมายให้เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชน</p> <p>(๓) พัฒนากฎหมายและกลไกทางกฎหมาย รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน</p> <p>(๔) พัฒนาศักยภาพหรือช่วยให้มีศักยภาพในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้มีความเข้มแข็งในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและพัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล</p> <p>ทั้งนี้ในแต่ละยุทธศาสตร์จะประกอบไปด้วยกลยุทธ์ ตัวชี้วัด และกลวิธี ที่จะดำเนินการให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้</p>	

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
	<p>เศรษฐกิจ และการพัฒนา สังคม</p> <p>๓) แนวนโยบาย สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๓ ประการ</p> <p>๓.๑) ส่งเสริมให้มีการ เคารพสิทธิมนุษยชนตามที่ กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ</p> <p>๓.๒) บูรณาการเรื่อง สิทธิมนุษยชนในการพัฒนา การเมือง เศรษฐกิจ และ สังคมของประเทศทุกด้าน</p> <p>๓.๓) ดำเนินการให้ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าใจเรื่อง สิทธิมนุษยชน ความรู้ เกี่ยวกับหน้าที่ ความ รับผิดชอบ และจริยธรรม</p> <p>๓.๔) ส่งเสริมหลักการ ความเป็นสากล การแบ่งแยก มิได้ และเกี่ยวพันซึ่งกันและ กันของสิทธิมนุษยชน</p> <p>๓.๕) สนับสนุนการ ดำเนินงานตามอนุสัญญา และข้อตกลงระหว่าง ประเทศตามที่รัฐบาลไทยได้ ไว้ไว้กับนานาประเทศ</p> <p>๓.๖) เสริมสร้างความ ร่วมมือทุกระดับในการ ส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิมนุษยชน</p> <p>๓.๗) พัฒนาและปรับปรุง กฎหมาย กฎระเบียบ ให้เอื้อ ต่อการส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิมนุษยชน</p>		

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
<p>๖. สาระ สำคัญของ แผนฯ</p>	<p>แผนฯ ฉบับแรก ประกอบด้วยประเด็นสิทธิ มนุษยชน ๑๑ ด้าน ๒๐ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่</p> <p>๑) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนเฉพาะด้าน ประกอบด้วย</p> <p>๑.๑) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนด้านการศึกษา</p> <p>๑.๒) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนด้าน วัฒนธรรม</p> <p>๑.๓) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนด้านอาชีพ</p> <p>๑.๔) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนด้าน สาธารณสุข</p> <p>๑.๕) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p> <p>๑.๖) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนด้านที่อยู่ อาศัย</p> <p>๑.๗) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนด้านสิทธิ เสรีภาพในการรวมกลุ่ม</p> <p>๑.๘) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนด้านการได้รับ ข้อมูลข่าวสารของทาง ราชการ</p> <p>๑.๙) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนด้านสิทธิ เสรีภาพด้านสื่อสารมวลชน</p>	<p>แผนฯ ฉบับที่ ๒ จะกำหนดตาม แนวทางการจัดทำแผนกลยุทธ์ ภายใต้ยุทธศาสตร์การจัดสรร งบประมาณของรัฐ โดยกำหนด เป็น วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และกลวิธี (ระดับ ปฏิบัติการ) พร้อมทั้งกำหนด ตัวชี้วัด และโครงการสำคัญที่ควร ดำเนินการ โดยในแต่ละ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์จะมีการ กำหนดกลุ่มเป้าหมายไว้ ๑๐ ด้าน เพื่อให้ง่ายต่อการแปลงไปสู่ ภาคปฏิบัติ ดังนี้</p> <p>๑) กลุ่มเป้าหมายด้านการศึกษา เรียนรู้ วัฒนธรรม และศาสนา</p> <p>๒) กลุ่มเป้าหมายด้านอาชีพ และ แรงงาน</p> <p>๓) กลุ่มเป้าหมายด้านสาธารณสุข</p> <p>๔) กลุ่มเป้าหมายด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p> <p>๕) กลุ่มเป้าหมายด้านที่อยู่อาศัย</p> <p>๖) กลุ่มเป้าหมายด้านการได้รับ ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>๗) กลุ่มเป้าหมายด้านสิทธิ เสรีภาพในการสื่อสารและ สื่อมวลชน</p> <p>๘) กลุ่มเป้าหมายด้านการเมือง การปกครอง (รวมถึงสิทธิ เสรีภาพในการรวมกลุ่มและการ กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น)</p> <p>๙) กลุ่มเป้าหมายด้าน</p>	<p>แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ จะมีการรวมกลุ่มเป้าหมาย ที่เคยกำหนดไว้เดิมในแผนฯ ฉบับแรก เข้าไว้ในด้านเพื่อให้ง่ายต่อ การจัดแยกประเภทกลุ่มเป้าหมาย และมีการปรับปรุงแผนปฏิบัติการ ด้านสิทธิมนุษยชนในบางด้าน เพื่อให้เป็นไปตามหมวด ๓ สิทธิและ เสรีภาพของชนชาวไทย ของ รัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ และเพิ่ม ด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจาก สถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชน ด้านนี้จะมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง (ข้อมูลจากการศึกษาเพื่อวางกรอบ นโยบายและแผนสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ ฉบับที่ ๒ โดยสถาบัน พัฒนานโยบายและการจัดการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)</p>

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
<p>๖. สาระ สำคัญของ แผนฯ (ต่อ)</p>	<p>๑.๑๐) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนด้านการเมือง และการปกครอง</p> <p>๑.๑๑) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนด้านศาสนา</p> <p>๒) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนตาม กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่</p> <p>๒.๑) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนของเด็ก</p> <p>๒.๒) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนของสตรี</p> <p>๒.๓) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนของ ผู้สูงอายุ</p> <p>๒.๔) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนของคนพิการ</p> <p>๒.๕) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนของผู้ป่วย</p> <p>๒.๖) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนของผู้ติดเชื้อ เอชไอวี/เอดส์ และผู้ป่วย เอดส์</p> <p>๒.๗) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนของชน กลุ่มน้อย</p> <p>๒.๘) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนของคน ต่างด้าว</p> <p>๒.๙) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนของผู้หนีภัย</p> <p>๒.๑๐) แผนปฏิบัติการ สิทธิมนุษยชนของคนไร้ สัญชาติ</p>	<p>กระบวนการยุติธรรม</p> <p>๑๐) กลุ่มเป้าหมายด้าน สิทธิชุมชน</p>	

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
<p>๖. สาระสำคัญของแผนฯ (ต่อ)</p>	<p>๒.๑๑) แผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนคนจน</p> <p>๒.๑๒) แผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนของผู้ใช้แรงงาน</p> <p>๒.๑๓) แผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนของเกษตรกร</p> <p>๒.๑๔) แผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนของผู้บริโภค</p> <p>๒.๑๕) แผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนของผู้ปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชน</p> <p>๒.๑๖) แผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องคุมขัง</p> <p>๒.๑๗) แผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนของผู้พ้นโทษ</p> <p>๒.๑๘) แผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนของผู้เสียหายในคดีอาญา</p> <p>๒.๑๙) แผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนของชุมชน</p> <p>๒.๒๐) แผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนของผู้รับบริการสงเคราะห์จากรัฐ</p>		
<p>๗. การเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิบัติ</p>	<p>แผนฯ ฉบับแรก จะกำหนดให้อยู่ภายใต้หัวข้อการส่งเสริมการดำเนินงานสิทธิมนุษยชน โดยแบ่งออกเป็น</p> <p>๑) การศึกษาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน</p> <p>๒) การพัฒนาการวิจัย</p>	<p>แผนฯ ฉบับที่ ๒ ไว้ภายใต้หัวข้อการบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยแบ่งออกเป็น</p> <p>๑) การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบ และแนวทางการประสานงาน ได้แก่ (๑) องค์กรที่เป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร</p>	<p>ทั้งแผนฯ ฉบับแรก และฉบับที่ ๒ ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิบัติแล้ว</p>

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
<p>๗. การเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิบัติ (ต่อ)</p>	<p>เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน</p> <p>๓) การบูรณาการ และประชาสัมพันธ์ด้านสิทธิมนุษยชน</p> <p>๔) การบริหารจัดการ เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน</p>	<p>(คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ) (๒) องค์กรของฝ่ายบริหาร / รัฐบาล ที่จะเกี่ยวข้องโดยตรงในประเด็นสิทธิมนุษยชน ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพ และหมวด ๕ แนวนโยบายแห่งรัฐ กำหนดไว้</p> <p>(๑) เครือข่ายองค์กรสิทธิมนุษยชนนอกภาครัฐ ที่ดำเนินการกิจด้านสิทธิมนุษยชน ทั้งหน่วยงานภายในประเทศ และหน่วยงานที่เป็นองค์กรระหว่างประเทศ ซึ่งการประสานงานขององค์กรเหล่านี้จะจัดเป็นเครือข่ายย่อย ๆ ในแต่ละประเด็นปัญหา หรือเครือข่ายที่ดำเนินการในลักษณะพื้นที่ พร้อมทั้งได้กล่าวถึง (๔) แนวทางการประสานงาน ไว้ด้วย</p> <p>๒) การจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ภายใต้ระบบและการจัดสรรงบประมาณของภาครัฐที่กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐต้องจัดทำแผนปฏิบัติการ ในภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรที่มีจำกัด โดยเฉพาะการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่า จึงกำหนดแนวทางการจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับกระทรวง กรม และหน่วยงานใน</p>	

หัวข้อหลัก	แผนลัทธินุชชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนลัทธินุชชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
<p>๗. การแปลง แผนไปสู่การ ปฏิบัติ (ต่อ)</p>		<p>พื้นที่ โดยกำหนดเป็นแผนงาน โครงการ เพื่อรองรับการ ดำเนินงานตามกรอบทิศทางแผน ลัทธินุชชนแห่งชาติ</p> <p>๓) การติดตามและประเมินผล การดำเนินงาน (Monitoring and Evaluation) เป็นกระบวนการ สำคัญในการขับเคลื่อนแผน ลัทธินุชชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ ไปสู่การปฏิบัติอย่างมี ประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายของ แผนอย่างเป็นรูปธรรม โดย กำหนดกรอบการดำเนินงานการ ติดตามและประเมินผลอยู่ ๒ ประการ กล่าวคือ</p> <p>(๑) การพัฒนาระบบและการ สร้างตัวชี้วัดความสำเร็จของการ ดำเนินงาน และ</p> <p>(๒) การพัฒนาฐานข้อมูลและ การเชื่อมโยงเครือข่ายประสาน ข้อมูลระหว่างหน่วยงานในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับนโยบายไป จนถึงระดับพื้นที่ ทั้งการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลของหน่วยงาน ระดับต่าง ๆ และการเสริมสร้าง เครือข่ายข้อมูลด้าน ลัทธินุชชน</p> <p>๔) ความแตกต่างของการ ติดตามผล กับการประเมินผล เป็นการกล่าวถึงความหมายของ</p> <p>(๑) การติดตาม (Monitoring) หมายถึง การติดตาม ความก้าวหน้าในการนำ ทรัพยากร (บุคลากร</p>	

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
		<p>งบดำเนินงาน และงบลงทุน) เข้าสู่กระบวนการด้วยการบริหารจัดการ เพื่อให้ได้ผลผลิตครบถ้วนตามแผนภายในระยะเวลาที่กำหนด และ</p> <p>(๒) การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การวิเคราะห์ตรวจสอบ ความก้าวหน้า และผลสำเร็จ ในระดับต่าง ๆ โดยจำแนกรูปแบบของการประเมินผลได้ ๓ รูปแบบ ได้แก่ การประเมินผล กระบวนการ การประเมินผลที่ได้รับจากการให้บริการ และการประเมินผลกระทบ</p> <p>๕) แนวทางการออกแบบระบบ การติดตามและประเมินผล</p>	
<p>๘. วิเคราะห์ความเหมือนของแผนฯ ฉบับแรก กับแผนฯ ฉบับที่ ๒</p>	<p>๑) กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนฯ มีที่มาจาก</p> <p>*กระแสการตื่นตัวของประชาคมโลก</p> <p>๑.๑) ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights : UDHR)</p> <p>๑.๒) ปฏิญญาเวียนนาและแผนปฏิบัติการ (Vienna Declaration and Programme of Action)</p> <p>๑.๓) สนธิสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี</p> <p>๑.๔) คู่มือที่กำหนดแนวทาง หรือกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการแห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชน ของสหประชาชาติ (Handbook on National Human Rights plans of Action)</p> <p>*กระแสของบริบทสังคมไทย</p> <p>๑.๕) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย</p> <p>๑.๖) สถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทย</p> <p>๒) แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ทั้ง ๒ ฉบับ จะเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เช่นเดียวกัน</p>		

หัวข้อหลัก	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑	แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒	เหตุผล
<p>๕. วิเคราะห์ความแตกต่างของแผนฯ ฉบับแรก กับแผนฯ ฉบับที่ ๒</p>	<p>๑) แผนฯ ฉบับแรก มีการจัดทำในรูปของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ เนื่องจากไม่มีเจ้าภาพหลักในเรื่องดังกล่าว</p> <p>๒) เป็นแผนที่วางในลักษณะกรอบนโยบายอย่างกว้าง ๆ ในภาพรวมของประเทศ ซึ่งจะกล่าวถึงกรอบนโยบายสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยกำหนดเป็นแผนปฏิบัติการเฉพาะด้าน ๑๑ ด้าน ๒๐ กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งในแต่ละด้านจะกล่าวถึงสภาพปัญหา ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ มาตรการการดำเนินงาน หน่วยงานรับผิดชอบ และระยะเวลาดำเนินการ</p>	<p>๑) แผนฯ ฉบับที่ ๒ มีหน่วยงานหลักดำเนินการที่ชัดเจนตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มอบหมาย คือ กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ</p> <p>๒) เป็นแผนในลักษณะแผนยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ ไปถึงระดับปฏิบัติการที่กำหนดเป้าหมายหลัก วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด กลวิธี กลุ่มเป้าหมาย ที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ รวมถึงตัวอย่างผลผลิต โครงการที่ควรดำเนินการ โดยเป็นการจัดทำแผนคล้ายคลึงกับแผนกลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของรัฐ ณ ปัจจุบัน</p> <p>๓) แผนฯ ฉบับที่ ๒ มีกรอบแนวทางให้เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในทุกระดับ และขั้นตอน โดยเริ่มจัดทำแผนจากระดับพื้นที่ (ล่าง) ขึ้นสู่ระดับนโยบาย (บน) ในลักษณะ bottom – up มิใช่ top- down</p>	

